

Pozvánka na jednu ze zajímavých cest

VÁCLAV TROJAN

Mnoho článků bylo napsáno o sdílení a potřebě společně práce. Jak by také ne, ukazuje se nakonec v každodenní práci (nejen) našich škol, že se jedná o správnou věc. Vždy je přece lepší s kolegou ze sborovny či vedlejšího kabinetu, popř. s ředitelkou z jiné školy spolupracovat. A nejen spolupracovat, ale také se setkávat, bavit se o svých dobrých i špatných zkušenostech, diskutovat o metodách výuky, hodnocení, shánění lidí a čemkoli dalším. Zbytečné konkurenční boje, žabomyší války či válení hovníválovky kuličky se ukázaly být špatnou cestou.

Budu se dnes věnovat sdílení a společnému uvažování trochu z jiné strany. Je asi pochopitelné, že cesta ke spolupráci i vedení druhých lidí (dnes módně k lidrovství) začíná u každého z nás. Někomu je shůry dáno na první pohled, jiný musí prošlapávat delší cestu, to není důležité. Potřebné je právě uvědomění, že jsem to já, kdo na sobě může pracovat, nacházet odvahu dívat se do zrcadla, přemýšlet a reflektovat vlastní cestu vedoucí ode mne k druhým lidem.

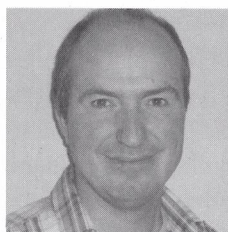
Je to již nějaký čas, co jsem začal spolupracovat s lidmi z okruhu Franklina Coveyho – určitě ještě dříve se mi dostaly do ruky knihy *Sedm návyků skutečně efektivních lidí* či *I ve mně je lídr*. Logika jednotlivých kroků, smysluplnost, provázanost a hlavně možnost nenásilného využití v normálním ředitelském, učitelském, lektorském či jiném životě je patrná na první pohled. Jsem moc rád, že se společnost Franklin Covey zaměřuje na lídry, potažmo (ovšem zdaleka nikoli pouze) na ředitele škol. Český ředitelský rybník není zase tak malý, aby se do něho nevešlo více názorů a cest podpory a pomoci. Tato cesta ovšem ukazuje tu již pojmenovanou logiku životní cesty, po níž každý kráčíme, nutí k přemýšlení a posunu.

Na sklonku zimy jsem měl možnost ochutnat něco ze zážitků semináře směřujícího k vytvoření Akademie leadershipu v DDM v pražském Karlíně. Říkal jsem si předem, jak se bude na počátku druhého pololetí chtít lidem z celé republiky přijet do Prahy a intenzivně dva dny pracovat. Hned zrána bylo ovšem jasné, že jakákoli obava jdoucí tímto směrem byla lichá a úplně zbytečná. Těžko říci, co bylo tím nejdůležitějším faktorem vytvářejícím od samého rána dělnou pohodu a motivovalo účastníky k plnému zapojení. Ano – zajímavé ukotvení myšlenek zmíněných sedmi návyků a krásně logicky zpracované paradigma celistvé osobnosti. K tomu lektorský tým, z jehož členů bylo na první pohled cítit, že vědí, o čem povídají, a že tomu věří. Dokázali předávat, vysvětlovat, provokovat, ale hlavně motivovat a vtahovat. Měli tu výhodu, že myšlenky sedmi návyků jsou profesionálně zpracovány ve výukových materiálech i filmech. Byli to ovšem lektori, kteří z nich uměli vytěžit maximum. Jistě svůj díl úspěchu přidala i ochota ředitelky a ředitelů DDM vypnout

mobilní telefony a hlavně svoje pracovní starosti a naplno se věnovat sobě i druhým. Zkrátka – tímto způsobem a touto cestou bych určitě doporučil, aby se ředitelský i učitelský (dokonce i žákovský, Franklin Covey má programy pro celou školu) rozvoj ubíral.

Dostalo se mi po několika týdnech do ruky velmi otevřené hodnocení účastníků, kteří se počátkem února do Prahy sjeli. Na první pohled mne zaujalo, že řada lidí navrhovala pro příští setkání dobu tří dnů místo dvou, aby bylo více času na důkladnější probrání a možnost si věci více prožít. Co může být pro organizátory lepším vysvědčením než to, že se účastníkům ze semináře nechce, navrhuji prodloužení a pídí se po následných akcích? Účastníci semináře měli to štěstí, že únorové setkání bylo jednou z více akcí pilotního programu připravovaného Akademií leadershipu, proto věděli, že svět nekončí. Klíčovými slovy účastnického hodnocení byla právě slova sdílení, výměna zkušeností, nenásilné propojování teorie s praxí i možnost sdílení vlastních aktuálních situací. Najednou nešlo o jednotlivé ředitelky a ředitele, o osamělé vedoucí pracovníky, ale o lidi zapojené do fungující skupiny.

Často píšu o tom, že nemáme být černobílí. Víím dobře, že kromě cesty Franklina Coveyho a jeho sedmi návyků existují i jiné dobré a zajímavé cesty. Proč ovšem nepojmenovat a nevyzdvihnout něco, co je vskutku zajímavé, inspirativní a hlavně zaujímá rozšiřující se komunitu ředitelů, učitelů i samotných žáků u nás i na Slovensku? Najděte si prosím čas a hledejte více informací. Třeba to zrovna vás chytne...

PhDr. Václav Trojan, Ph.D., lektor, autor publikací pro management škol